

er de Indkomst- og Formueskatter, under hvilke disse Udtalelser faldt. Siden disse Udtalelser faldt, har man nemlig formindsket Indtægts- og Formueskatten paa forskellig Maade, Indtægtsskatten paa een Maade og Formueskatten paa en anden, ved at fritage de store Millionformuer for en meget betydelig Skat og ved at fritage Aktieselskaber for en meget betydelig Skat. Disse Udtalelser af Finansminister Brandes kan derfor ikke anføres mod at forandre den nuværende Indkomst- og Formueskat op til den, som bestod, den Gang disse Udtalelser fremsattes. Og jeg maa mene, at det er en af de Fejl, som Venstre gjorde, at de lod sig trække med af det konservative Folkeparti til at give Afkald paa de naturlige Indtægter, man havde gennem Millionformuerne og de rigeste Aktieselskaber. Men der er maaske en og anden indenfor dem, som var let at trække. Det er meget muligt.

I Spørgsmaalet, om man nu kunde sanere eller bringe bedre Forhold i vort Statsbudget ved at nedsætte andre Udgifter, skød det ærede Medlem Hr. N. Neergaard efter en Fugl paa Taget, og han mente at ramme den, saaledes at den faldt og var ude af Sigte. Denne Fugl paa Taget, som det ærede Medlem nævnte, var det af Forsvarsministeren fremsatte Afrustningsforslag. Jeg havde det Indtryk, at den ærede Ordfører for Venstre i sine Udtalelser om dette Forhold stillede sig noget til højre for Midten i sit Parti, hvis jeg skulde kunne skønne over Partiets Stilling i denne Sag, efter bl. a. Stemningen mellem dets Vælgere, naar han fastslog, at vel vilde Venstre gerne være med til Militærudgifternes Nedsættelse, naar det kunde ske i Takt med alle andre, der var stillet paa samme Maade som vi, men heller ikke et Øjeblik før. Ved denne Udtalelse forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Venstre søgte at binde sit Partis Fremtid til noget, som ikke kan holde, og jeg vil derfor haabe, at den videre Forhandling vil vise, at det ikke er at forstaa saa bogstaveligt, som det blev sagt. Ordningen af 1922 — jeg skal ellers ikke vende tilbage til dens Historie — blev efter vor Mening gennemført uden Bemyndigelse fra Vælgerne, og givet er det, at det første Valg, efter at denne Ordning blev vedtaget, gav Flertal for de Partier,

der havde modsat sig den her i Tinget. Derigennem foreligger der et Sandsynlighedsbevis, som vi vil kalde et afgørende Bevis, for, at Befolkningens Flertal ikke billiger Ordningen af 1922. Det, den tidligere Statsministers Udtalelser kunde tyde paa, var dette, at han vilde binde sit Parti til ikke at røre ved denne Ordning, før det kunde ske i Takt med alle andre Stater, som var i samme Forhold som vi. Jeg vil tillade mig at sige, at vi er i et Forhold vedrørende Ordningen af 1922, som ikke nogen anden Stat i Verden finder sig i, thi i andre Stater, som har en Militærordning, er der mere eller mindre Tillid til, at den kan udføre, hvad den er skabt for at udføre, mere eller mindre Tillid, men herhjemme eksisterer der ikke en Gnist af Tillid til Militærordningen af 1922. Ingen, ikke dens Ophavsmænd, ikke de Vælgere, der har stemt for den, ikke de Officerer, som skal udføre den, ingen har den mindste Tillid til, at den Ordning kan udføre, hvad der kræves. En Ordning af denne Art kan man ikke binde sig til ikke at ville røre ved, indtil der foregaar noget ude i Verden.

Til den ærede Ordfører for Venstre, der sagde, at det Forslag, der var forelagt af den socialdemokratiske Regering, kun var et Agitationsforslag, vil jeg sige, at man affiver ikke et Forslag ved at sige, at det er et Agitationsforslag. Den ærede Ordfører for Venstre ved godt, at de Konservative i den Tid, da de vendte sig mod Venstre, ustandselig afivede det ene efter det andet af Venstres Programpunkter ved at sige, at det var Agitationsforslag. Naar man siger, at et Forslag er et Agitationsforslag, saa betyder det ofte kun to Ting, dels at man er betænkelig ved at optage en saglig Diskussion om Forslaget, og dels at man ikke tror synderligt paa, at Argumenterne imod det vil holde. Naar man siger: et Agitationsforslag, saa mener man ofte, det er et Forslag, som man muligvis kan have Held til under en kortvarig Agitation imod det at hindre, men som i det lange Løb ganske sikkert vil sejre.

Den højtærede Ordfører for Venstre sagde, at dette Forslag kunde ikke gennemføres, absolut ikke gennemføres. Hvad mener nu den ærede Ordfører for Venstre dermed? Mener han dermed, at Forslaget,